

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

9.nodaļa: Stingrā gaita.

Nirvana.

407.

Nirvana ir stāvoklis, kas ietver sevī visas darbības. Nirvana piesātināta ar šīm darbībām. Līdz ar apskaidrošanās trīsām nāk patiesās zināšanas. Valodām nav šim procesam pareiza apzīmējuma. Miers ir tikai ārējā pazīme, kas neizteic stāvokļa būtību. Buda gan bija minējis arī mieru, bet klausītāji bija iesavinājuši tikai šo ārējo notikumu. Jo klausījās tomēr cilvēki, kuriem vārds miers skanēja kā tukšs jēdziens.

Darbība kā nopelns ir maz saprotama. Jums patīk zinātniska pieeja – Mums arī. Ja esat dzirdējuši teoriju par viesuļa apliem, viņu teoriju, magnētisma teoriju, pievilksmes un atgrūšanas teoriju, tad jums jāsaprot, ka uz zemes ir vietas ar ļoti dažādu nozīmīgumu. Pat aprobežotām galvām ir bijis jādomā par daudzu pilsētu likteni. Fiziķa, Astroķīmiķa, biologa un Astrologa kombinācija bez jebkādas mistikas būtu devusi vislabāko atbildi.

Lielu pilsētu dibināšana jāizlemj ļoti uzmanīgi. Vismazākā nozīme piekrīt attiecīgā laika politikai, jo šim jēdzienam trūkst zinātniska pamata un daiļuma. Apsverot nākošās pilsētas dibināšanas noteikumus, neaizsedzieties ar šķietami plašā izpratni, sīkumi dažkārt mēdz būt raksturīgāki. Tāpat arī izvēloties līdzstrādniekus necilo darbību gadījumā pievērsiet uzmanību detaļām.

Noteikuši cilvēka būtību caur acs zīlīti, Mēs aizklājam viņu ar necilo darbību ierašām. Vismazāk piegrieziet vērību vārdiem – tikpat kā tekošiem ūdeņiem. Cilvēka īpašības vislabāk iezīmē mazās darbības, kas piepilda visu dzīvi un no tām izaug lielās darbībās.

Mēs ne visai ticam nejausiem varoņdarbiem. Aiz bailēm var paveikt drosmes varoņdarbu. Ir vajadzīgas apzinātas rīcības, jo tikai tās ved uz Nirvanu.

408.

Var novērot raksturīgu spazmatisku nopūtu, ko izsauc zināmi garīgi pacēlumi. Tikpat raksturīga ir sajūta, kad sarunājoties ar Mums pār miesu pārskrien it kā aukstas trīsas. Psihiskās enerģijas atrašanās mēģinājumos abos šīs izjūtas atradīs savu nozīmi. Nepārtrauktu raidījumu ātrums līdzinās Gaismas ātrumam. Raksturīgi salīdzināt visas uguns sfēras, tā iespējams saskatīt izcīlas analogijas, kas var pārliecināt par pamatu vienību. Kurp lai griežas, kad apvienošanās zīmes tiek norādītas no visām pusēm.

409.

Ja tā sauktās nirvānas stāvoklis nav miers, bet visaugstākais enerģijas spriegums, tad jājautā – vai vispār pastāv miers? Patiešām, kā var iedomāties mieru, ja viss ir kustībā un kustībā pastāv. Miera jēdzienu izdomājuši tie, kas vēlējušies izvairīties no esamības. Tie izvēlējušies nekustību, aizmirsdami, ka ne mirklis nevar būt bez kustības. Līdzsvars ir vajadzīgs jēdziens. Nevajag domāt par mieru, bet gan par to, kā viesuļos saglabāt līdzsvaru. Sidraba saiti sasprindzina tiekšanās spēks, tāpēc arī

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

9.nodaļa: Stingrā gaita.

jāsaprot, kas ir līdzsvars, lai neapgrūtinātu ar svārstīšanos Hierarhijas pavedienu. Pavediens nepārtrūks, ja tas sasprindzināts. Jo pat salms ir izturīgs kamēr nav saliekts. Tas pats saistīšanās likums ir sidraba pavediena pamatā, bet ja kāds neatturēsies no nekoordinētas svārstības, tas parasti sakaru nenoturēs. Tātad nekurnēsim par miera trūkumu, jo miera vispār nav.

410.

Sirds miers nav nomierināšanās. Degošā sirds nespēj nomierināties. Sirds miers ir stingrums un nelokāmība. Tādā izpratnē iespējams sasniegt spriegumu, kas ved uz Nirvanu. Bet cik daudz pakāpju vīrišķīgi jānoiet, lai apjēgtu sirds nelokāmību. Viegli ir runāt apkārtnes šķietamā miera stāvoklī, bet sirds norūdījums nav jāmeklē bezdarbībā. Darbība, protams, nepastāv roku vicināšanās, bet sirds spriegumā.

411.

Ja vienkārša kustība modina atmiņu, tad apskaidrībai vajadzīgi sevišķi Smalkās Pasaules apstākļi. Ar izbrīnu jāvēro, ka pēkšņa apskaidrība nav atkarīga no prāta nosacījumiem. Apskaidrība nāk gluži negaidītos mirkļos. Var pat novērot visdīvaināko kustību kāpinājumu un šķietami nepiederošus virknējumus. Šādu stāvokli vajadzētu izpētīt psihiātiem. Ir iespējams savākt vērtīgus novērojumus, kas palīdzētu tuvojies Smalkās Pasaules apstākļiem. Smalkjūtīgā sirdī, protams, šis apskaidrības stāvoklis izpaudīsies pulsa kādībā. Sļepenai zināšanai nav nekā kopēja ar Somnambulismu un spiritismu; apskaidrības stāvoklis pilnīgi dabīgs. Nepieciešami tikai atzīmēt šīs pagātnes un nākotnes ugunis. Arī Smalkajā Pasaulē nepieciešami asināt apziņu. Tālab ikkatra sirds audzināšana ir vārti uz Augstākajām Pasaulēm. Mēs baidāmies, ka šos neatliekamus padomus ikdienība nobīdīs pie malas. Kāds sacīs – “to visu mēs jau zinām”, un dosies uz tirgu. Pajautājiet – kāpēc tad viņš pat nepadomā par sirdi un nepūlas ietvert domās uguni?

412.

Dažreiz rodas arī pretējas sekas, kad augstākajām enerģijām pieskaras rupjiem līdzekļiem. Kā piemēru ņemsim brilles, kas izgudrotas auras novērošanai. Princips nav slikts, bet līdzeklis rupjš un bojā redzi. Pie kam jūtu izsmalcināšana nedrīkst kaitēt organisma dabiskajam stāvoklim. Tāpat arī tā dēvētā rādija lietošana izrādījās postoša, kaut gan radioaktivitāte ir dziednieciska sākotne. Tāpat arī alkohols no medicīniskā līdzekļa izrādās par postošu narkotisku vielu. Piemēru daudz. Galvenais cēlonis ir nevēlēšanās atskārst organisma saistību ar smalkajām enerģijām.

413.

Kad mēs runājam par smalkajām enerģijām, vajag pazīt viņu izpaušanās pazīmes. Nosaukums “smalkākās” norāda, ka viņu iedarbības kvalitāte atšķirsies no parastām parādībām. Vislielākā enerģija vismazāk sajūtama. Proti, apziņa samazina pasaules enerģijas spēku. Izplatījuma apziņa piesātina ietilpīgo smadzeņu vielu. Nevar parādīt šo procesu, tas ir neizmērojams. Tāpat kā sevišķi ātri griezts ritenis liekas nekustīgs

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

9.nodaļa: Stingrā gaita.

un tikai apkārtējās atmosfēras kustība rada sprieguma pakāpi. Tā arī smalkāko enerģiju procesos viņu izpaušanās būs novērojama tikai no lieliem attālumiem. Kā bezkrāsainais ciankālijs nav saskatāms pat uzmanīgi raugoties, tā arī apziņas enerģija nevar uzsākt satraucošu darbību, bet sekas izpaužas uz apkārtējiem izplatījuma viļņiem. Tā arī starojošā matērija apžilbina sākotnējās izpausmēs, bet viņas smalkās vibrācijas gandrīz nav samanāmas.

Tas pats likums pamācošs arī pārējos procesos. Ņemsim iedarbības piemēru uz cilvēkiem. Tiek teikta runa un pūlis ir iekarots. Bet turpmākie iespaidojumi it kā netiek sajusti. Tomēr nevar apgalvot, ka pirmā iedarbība būtu bijusi vispārliciecināma. Ļoti iespējams, ka pārveidojusies apziņas pakāpe un pārkonīgais atvietots ar klusumu. Bet par klusuma vareno spēku ir jau sacīts. Tā pilnīgi saprotami, lai gan neredzami veidojas apstākļi. Cilvēki ierauga tos pabeigtus, bet jogs stādās priekšā visu smalko izveidošanās procesu. Sakāmvārds “nekas nav nejauši” jogam izrādās iedarbības varavīksne. Veidojumi noslāņojas daudzkrāsaini, vērtīgi tos iegaumēt. Kā ķīmiskajos, tā arī psihiskajos sasniegumos cenšamies izvairīties no procesa vienveidības. Ik katra gaidīta vienveidība laupa daudzas iespējamības. Šķietami negaidītais smalkākām enerģijām iedarbojoties atnes jaunu rakstu. Kādu gan labumu atnesīsim evolūcijai, ja neizpratīsim iedarbību dažādību?

414.

Turpināsim par vēstījumiem un uztverēm. Ugunīgam garam dota iespēja uzņemt smalkās enerģijas. Tikai ugunīgā apziņa var ievadīt smalko enerģiju strāvas. Tāpēc šie rekordi jāapskata ar dziļu izpratni. Cilvēce pieradusi augstāko novilkt zemākajā plānā, tāpēc arī Valdoņu Tēli ieguvuši tik kroplas formas. Cilvēce pieradusi domāt, ka Augstākajam jākalpo zemākajam, bet nepadomā, ka tikai kalpošanas izpratne dod tiesības būt ķēdes loceklim. Tā vēstījumu izpratnes izkropļošana rada tos rezultātus, kas piegružo izplatījumu. Mums zināmi gadījumi, kad Augstākie mācekļi nosauca par Mahatmu, bet tumšie uztvērēji cildeno veltījumu izkropļoja līdz nejēdzībai. Tādēļ brīdināsim visus no izkropļojumiem un nepatiesiem rekordi. Ja Mēs nosaucam mācekli par Mahatmu, Mēs apstiprinām dižu potenciālu. Bet ko gan rāda imperila saindētais medijs vai uztvērējs? Tā nākotnē jāšķīsta negodīgās cilvēku darbības un jāiznīcina šādi rekordi. Tā Ugunīgajā Pasaulē tikai ugunīgā apziņa var būt vēstījumu patiesā uztvērēja.

415.

Mātes gudri ievēro okultos apstākļus bērnam dzimstot. Mātes gars zina, kad naidnieks mēģina kaitēt jaunajam ceļiniekam. Bērna tapšanas pārejas laikmetā visvieglāk slepeni saindēt. Viegli pavairot mātes dusmas un piepildīt māju neapmierinātības grūžiem.

Ar gudrību mātes tiecas vērst skatu uz svēto tēliem vai rast iepriecinājumu dabā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

9.nodaļa: Stingrā gaita.

416.

Gara mierīguma tīro izpausmi dzīves sīkumos jāpārbauda. Labs mierinājums dots jums ar laimes apziņu, ka Mēs aizsargājam labos ceļus. Svešu dvēseli saprotiet, rādiet darbus, parādiet Mana vairoga saprašānu. Sakiet – pasaulē ir daudz brīnumu, un tīra, dedzīga tiekšanās dod uzvaru.

417.

Tavā priekšā ir Kunga Dziesma un, uzkāpis virsotnēs, nesēro pēc aizu puķēm. Mīlu jūsu tiekšanos celt dzīvi. Brīnums notiek pašā dzīves vidū, darbības vidū, spraigas harmonijas vidū. Nakts redzējumi īstenojas ne pasakā, bet laimīgā kopībā ar Svēto ceļiem. Skolotājs ir jums tuvu katrā jūsu radišanas brīdī. Izprotiet un māciet.

418.

Gara termiņi tuvojas. Uz apziņas robežas laimes un tumsības parādības sajaucas. Nakts pāreja rītā acij nav pamanāma. Bet pazīstiet Kunga vietas svētumu. Ne putekļus, ne dusmas neatnesīsiet un izsalkumu nonāvēsit, ja cerat parādīties Apziņas Vaiga priekšā.

Gara dedzīgums – svētdevas zvērojums.

Svētdeva norūda kaujas ieročus.

419.

Gara pacelšanos un niršanu meklējiet plauktu trīsās konvulsijās.

Pasaule vienota gara saskaņā. Bet pazīdami šīs strāvas Mēs nenosaucam tās par spiedienu. Bet meklējam jaunu darbu aiz iespaidojumu robežām.

Naktī mēness, dienā saule.

Un pat muļķis iekārto dzīvi pēc šiem spīdekļiem.

420.

Atbildības apzināšanos par garu un reliģiju cilvēce nobīdījusi pēdējā vietā. Cilvēku tiesa rūpējas par fiziskā ķermeņa aizsardzību, vajādama ķermeņa kropļošanu. Bet pastāvošie likumi un tempļi nerūpējas par tiem miljoniem, kas tiek izkropļoti garā. Un pareizi runāja par to smago atbildību, kāda jānes reliģijām. Jo reliģiju vienotība uz planētas nav nostiprinājusies. To svēto Zemes spēku, kas celtu augšup, cilvēce pārvērtusi atšķirtībā, kas ir šķēlēja spēks. Un priesteri, un bramīni, un garīdznieki, visi sagrozījuši kosmisko uzdevumu. Patiesi, tikai īstā uzdevuma apstiprinājums virzīs garu uz vareno Kosmisko Tiesību augstāku izpratni. Tā tieksimies uzņemt lielo atbildību par garu un reliģiju. Cik ļoti gan vēl jāattīra Pasaules Mācības! Uzdevums – cītīgi šķīstīt reliģijas, nesīs jaunu apziņu. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli apstiprināsim Ugunīgās Šķīstīšanas Nesējus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

9.nodaļa: Stingrā gaita.

421.

Jūs pastāvat pie sava uzskata, ka “Hierarhiskā iekārta nav mazāk utopiska nekā Ideālā Demokrātija” – šeit es Jums nepiekrītu jau tādēļ vien, ka uzskatu par utopisku ne vienu nedz otru jēdzienu, bet no šiem diviem “protams” “Ideālā Demokrātija” ir sasniedzama daudz grūtāk. Un ja Hierarhiskā Uzbūve ir Pasaules Ēkas pirmavots, tad taču Ideālā Demokrātija ir nobeigums. Kā gan sekas var aizsteigties priekšā cēloņiem? Jūs taču nenoliegsit, ka vieglāk ir atrast nedaudz cilvēku, kurus vada Gaismas Hierarhija nekā pacelt visu mūsdienu cilvēces masu līdz tādām līmenim, kādu prasa Ideālā Demokrātija? Jūs sakāt – “Zinu, ka garīgā vadība nepieciešama, bet zinu, ka piramīda ir jāceļ no apakšas... Piramīdas pamatā ir jābūt cilvēku audzināšanai uz patiesiem, atjaunotās demokrātijas principiem..., jo tikai tādā veidā sagatavotās tautas būs spējīgas pieņemt garīgo vadību. Tikai tad, ja ir pamats, var rasties arī sintētiskā piramīdas virsotne.” Arī šeit es ne visai skaidri notveru Jūsu domu. No vienas puses Jūs it kā piekrītat hierarhiskai vadībai, bet no otras, Jūs it kā gribat pateikt, ka vispirms ir jāliek vadības izpratnes pamats, bet pēc tam tikai jāpieņem Hierarhijas Uzbūve jeb Vadība. Bet kā gan cilvēki var likt pamatu un celt celtni, ja kaut kāda vadība to viņiem nenorādīs? Katru celtni ceļ pēc celtnieku plāna, bet zemākie elementi liek pamatam akmeņus, nepazīstot visu Celtnieka ieceri.

Patiesi daudz cēlāju piedalās šajā darbā, no zemākā līdz augstākajam, bet visi viņi izpilda Galvenā Celtnieka Plānu. Bez Hierarhijas Sākotnes mūsu zemes iemītnieki, kā jūs tos saucat, no jauna un atkal no jauna cels nevis piramīdu ar sintētisku Virsotni, bet tikai Bābeles Tornī. Vai tas mūsu šīsdienu brūkošā civilizācijā ar neparastu spilgtumu neaplicina šo mūžīgi dzīvo Simbolu! Tālāk Jūs iebilstat – Lai rastos iespēja veidot to, ko Jūs saucat par fokusu, kurā varētu atspoguļoties Gaismas Stars, ir nepieciešami sākumā koordinēt perifēriju...” – Bet fokuss jeb nukleuss vienmēr tiek uzbūvēts pirms perifērijas. Katrai apkārtni jau ir centrs. Perifērija aug atkarībā no fokusa augšanas un no viņa uztveramā Gaismas Stara pastiprināšanās, kurš lūstot veido perifērijas rādīšus, bet ne otrādi. Tāpat neaizmirsīsim, ka dzīvē, Kosmosā nekas nav atšķirts, bet viss veidojas vienlaicīgi, precīzāk izsakoties, visi celtniecības elementi vienmēr ir jau uz vietas. Tur, kur parādās fokuss, tur iezīmējas arī perifērija, kaut gan bieži perifēriju nevar precīzi noteikt ar zemes izmēriem.

422.

Grāmatā “Hierarhija” 247.pagrāfā domāta sestās rases Manvantara. Atlase jau sākusies.

423.

Kad lietūs lāse pieklauvē rūtij – tā ir Mana Zīme!

Kad putns dziesmā trīs – tā ir Mana Zīme! Kad lapas virpuļo viesulī – tā ir Mana zīme! Kad Saule kausē ledu – tā ir Mana Zīme! Kad viņi aizskalo dvēseles skumjas – tā ir Mana Zīme! Kad apskaidrības spārns skar satraukto dvēseli – tā ir Mana Zīme! Skaitiet kāpes, kad ejiet Svētnīcā, jo katra septītā kāpe nes Manu Zīmi! Kad būsiet

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIĶA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

9.nodaļa: Stingrā gaita.

apguvuši jaunu Manas Zīmes izpratni, tad ieraudzīsiet Pasauļu zibens Atblāzmas mirdzumu. Durvis Esmu jums atvēris, bet ieiet varat vienīgi jūs paši.